

FÖRSAMLINGSORDNING

KORSKYRKAN KARLSTAD ORG NR 873200-2350

Syfte och användningsområde

Församlingsordningen uttrycker kortfattat hur församlingen förstår Bibelns budskap och vill tillämpa den i sitt gemensamma liv. Dokumentet ska vara ett redskap för att hjälpa nya och gamla medlemmar att förstå församlingens identitet och uppdrag samt förklara församlingens organisation.

Som det framgår av dokumentet så är församlingen en organism mer än en organisation. Församlingsordningen får därför inte ses som ett regelverk som kan begränsa eller kväva församlingens liv. Genom att den har karaktären av vilja och målsättning är syftet att den i stället ska bidra till utveckling.

Andra viktiga dokument som kompletterar är församlingens stadgar och värderingarna för Korskyrkan. Dessa tre dokument vävs samman.

1. Församlingens självförståelse

Korskyrkan i Karlstad är en församling som har sina historiska rötter i baptismen, helgelseörelsen och svensk väckelserörelse. Viktiga bidrag till vår utveckling har även kommit från den karismatiska väckelsen och från den evangelikala rörelsen. Dessa rörelser har på nytt aktualiserat betoningen av Skriftens auktoritet, Kristi försoning, omvändelse, lärjungaskap, Andens gemenskap, utrustning och gåvor samt evangelisation och mission.

Den grundläggande identiteten som församling är bekännelse till Jesus Kristus som Herre och Frälsare. Till sin natur är församlingen en gemenskap samlad kring Jesus Kristus som Herre och Frälsare (Matt 18:20). Vår gemenskap består »i apostlarnas undervisning och den inbördes hjälpen, i brödbrytandet och i bönerna» (Apg 2:42) och i evangelisation (Apg 2:47). Församlingen utgörs av alla som bejakat Guds kallelse till tro, dop och lärjungaskap och därmed hör Kristus till (Gal 3:26-29).

Församlingen är Jesus Kristus synliggjord och förkroppsligad i världen. En av de mest betydelsefulla bilderna för detta är »Kristi kropp» (Rom 12, 1 Kor 12, Ef 1:22-23). Församlingen har alltså en dubbel funktion, nämligen att *vara* och att *göra*. Den helige Ande utgör stödet för både existens och funktion.

Jesu Kristi församling finns i världen och är till för världen. Församlingen är ur teologisk synpunkt i första hand en organism, men den är också både ur sociologisk och teologisk synvinkel en organisation. Både som organism och organisation har församlingen att forma sina strukturer och funktioner. Församlingens yttre strukturer är inte låsta till bestämda historiska och sociologiska mönster utan måste ständigt prövas och förändras.

2. Församlingens liv

Församlingens existens i världen har många olika livsformer, men alla är de vittnesbörd om Guds liv och välgärningar. Sedan fornkyrkans tid har detta liv beskrivits med hjälp av tre bibliska begrepp: gemenskap (*koinonia*), vittnesbörd (*martyria*) och tjänande (*diakonia*). Församlingens liv kommer också till uttryck i gudstjänsten och i gemensamma praktiker kring exempelvis ekonomi och moral. De konkreta uttrycken för allt detta varierar och betonas olika över tid och rum, eftersom det är ett andligt liv som pulserar och har skiftande yttre förutsättningar.

2.1 Församlingens liv är gemenskap

Ett liv i Jesu efterföljelse innebär ett liv i överlåtelse till Kristus och till hans församling. Vägleda av Guds ord bär församlingens medlemmar varandras bördor, har ett förlåtande sinnelag, ber för varandra och söker tillsammans andlig mognad. Med församlingsgemenskap avses såväl faktisk delaktighet i samma frälsning genom dop och nattvard som byggande av nära relationer mellan människor i församlingen. Denna gemenskap fördjupas och vidgas genom ett aktivt deltagande i sammankomster och en ömsesidig omsorg om varandra.

För att möjliggöra olika aspekter av gemenskap är församlingens liv organiserat både utifrån den stora och lilla gruppen, både i offentlig verksamhet och i vardagsgemenskap i husgrupper/cellgrupper. Församlingens liv som gemenskap behöver ledare som ser helheten, kan bygga relationer och leda en grupp.

Församlingens gemenskap praktiserar full jämlikhet mellan män och kvinnor, unga och äldre. Det betyder bland annat att kvinnor har på lika villkor tillträde till alla former av ledartjänster i församlingen och att kvinnors erfarenheter tas medvetet tillvara i församlingens liv och uppdrag. Detta är inte bara en lämplighetsfråga i samhället utan tillhör enligt apostolisk undervisning frälsningens fullhet (Gal 3:26-29).

2.2 Församlingens liv är vittnesbörd

Församlingen har ansvar för att föra evangeliet till jordens alla delar (Apg 1:1-8) och bära vittnesbörd i vardagslivet (1 Petr 2:11, 3:13). Olika former av vittnesbörd är en fundamental del av församlingens totala liv. En församling som inte förkunnar evangeliet lever i ett förnekande av sin Herre. Drivkraften till vittnesbördet är inte socialt medlidande eller en kulturell upplysningsiver. Den avgörande anledningen ligger i påskens erfarenheter: Jesus lever och han sänder sina lärjungar att vittna om sin seger (Joh 20:20-21). Därför tillhör mission och evangelisation församlingens innersta väsen och den får inte ses som en extra ansträngning vid sidan om det ordinarie livet. Jesus talar om evigt liv och evig död och med denna dubbla utgång så ser vi allvarligt på människors frälsning.

2.3 Församlingens liv är tjänande

Fullheten i kristet liv består i ödmjukt tjänande för andra. Församlingen lever i världen för att tjäna, inte för att uppnå prestige eller välstånd. Därför ligger det avgörande kriteriet vid utvärdering av församlingen inte i tillväxt eller gott rykte utan i tjänsten.

Tjänstens nåd är av Kristus given till varje troende (Ef 4:7) och inte bara till en inre cirkel i församlingen. Ingen medlem är utan en tjänst och alla har också en nådegåva att utföra den. Varje lärjunge skall därför ge sitt bidrag till det gemensamma bästa (1 Petr 4:10). Anden fördelar gåvorna i sin frihet (1 Kor 12:4), men vår del i detta är att upptäcka gåvorna och utöva vår tjänst till ära för den Uppståndne (Ef 4:8) och till församlingens uppbyggelse (Ef 4:12).

Församlingens tjänst är inte enbart inåtvänd utan innefattar också ett ansvar för kärlekens gärningar i världen. I Kristi efterföljelse måste församlingen älska sin nästa (Luk 12:25-37) och ta ansvar för den skapelse hon fått att förvalta. Församlingens sociala omsorg innefattar också att vara en profetisk röst mot all orättvisa (Jes 1:17). Trohet mot Kristus bör i ett överflödssamhälle innebära en radikal prövning av livsstilen och ett otvetydigt avståndstagande från materialistiska livsvärden. Genom evangeliets kraft tror församlingen att den rike befrias från sin girighet och själviskhet, medan den fattige befrias från sin utstötthet och hopplöshet.

Evangelisation och social omsorg är åtskilda, men jämbördiga. De är inte identiska, men däremot oskiljaktiga.

2.4 Församlingens liv formar en levande gudstjänst

Gudstjänst är ett möte mellan Gud och människor, där var och en är delaktig i ett andligt skeende. Återkommande moment i gudstjänsten är skriftläsning, förkunnelse, nattvard, bekännelse, bön, förbön, betjänande, lovsång och insamling av ekonomiskt stöd. I gudstjänsten möter församlingen Guds tilltal, hör hans kallelse, lär känna hans vilja och får svara ja på hans kallelse. Den helige Ande verkar i gudstjänsten både genom frihet och ordning.

Särskilda gudstjänsthandlingar är:

2.4.1 Vigselgudstjänst/välsignelsegudstjänst

Äktenskapet är instiftat av Gud. Ett äktenskap tillhör både skapelseordningen och Guds frälsningsordning (Ef 5:21-33). Enligt svensk lagstiftning är de gifta som har ingått äktenskap och fått detta registrerat hos myndigheterna. För ett par som är lärjungar till Jesus är det naturligt att i församlingen ordna en vigselgudstjänst som ett uttryck för att vi ber om Guds hjälp i och välsignelse över äktenskapet. I gudstjänsten synliggörs äktenskapets ingående för församling och samhälle.

I vigselgudstjänsten bekänner vi också vårt beroende av Gud genom att vi gemensamt ställer oss i Guds rikes tjänst

Äktenskapet konstitueras i detta sammanhang genom kärlek, juridiskt gångbar akt, vigselgudstjänst samt samlevnad. EFK och församlingens pastorer har från år 2012 ingen formell vigselrätt, vilket innebär att vi i församlingen erbjuder en vigselgudstjänst i nära anslutning till att den juridiska vigseln ägt rum, skulle en längre tid ha förflutit från den juridiska vigseln så erbjuder vi en välsignelsegudstjänst av det redan ingångna äktenskapet.

För Jesu lärjungar är äktenskapet inte enbart en enskild angelägenhet utan ingår i församlingens gemensamma liv. Församlingen värnar om äktenskapet och ser det som den enda formen för samlevnad mellan man och kvinna i vårt samhälle.

2.4.2 Barnvälsignelse

Föräldrar har möjlighet att bära fram sina barn i församlingens gemenskap för att ta emot Guds välsignelse och tacka för Guds gåvor (Mark 10:13-16). I barnvälsignelsen uttrycker församlingen sin övertygelse att Guds rike tillhör barnen. Den syftar till att barnen skall växa upp i församlingens gemenskap och finna vägen till en personlig tro, bekräfta denna sin tro och låta döpa sig. Barnvälsignelsen är ett uttryck för församlingens omsorg om barnen och familjerna.

2.4.3 Begravningsgudstjänst

I begravningsgudstjänsten uttrycker församlingen sin tro på att liv och död vilar i Guds händer (Joh 11:25, Luk 20:38). Budskapet om Jesu seger samt möjligheten till avsked och tacksägelse är naturliga inslag i en sådan gudstjänst. Begravningsgudstjänsten är också en förkunnelse om vår tro på uppståndelsen, det eviga livet och allvaret i den dubbla utgången.

2.5 Församlingens liv formar ett gott förvaltarskap

Bibeln och efterföljelsen av Kristus bekänner att allt ytterst tillhör Gud (Kol 1:16-17). Detta innebär att allt vi har är Guds gåvor som skall förvaltas inför Honom. I församlingen får vi hjälp att söka Guds vilja i förvaltandet av vår tid, våra relationer och resurser.

Givandet är ett uttryck för förvaltarskap. Givandet sätter också Mammon på plats, det händer något med oss när vi ger och det händer något med de insamlade medlen. Jesus talat till sina lärjungar om givande i Mt.6. Allt givande är frivilligt. Bibelns modell med tiondegivandet är en god princip (1 Mos.14, Mal 3:10), och nya testamentets undervisning sätter inte gränsen där för givandet (2 Kor 9:6-8). Glädje, regelbundenhet och givande i det tysta är goda principer. Ett gott förvaltarskap är i Bibeln ett uttryck för och en bekännelse att allt tillhör Herren.

2.6 Församlingens liv formar Kristus-präglade dygder

Livet tillsammans med Jesus får alltid moraliska konsekvenser. När Kristus är Herre i en människas liv påverkas tankar och handlingar av honom, hans sinnelag och kärlek. Då behöver vi som lärjungar att ständigt överge oförsonlighet, avund, bitterhet, högmod, omoral, girighet och de handlingar som är uttryck för detta, exempelvis förtal, intriger, misstänksamhet, strider och ett egoistiskt levnadssätt. I stället odlar lärjungarna med Andens hjälp kärlek, tålmod, vänlighet, godhet och trofasthet. Detta tar sig uttryck i förståelse, generositet, öppenhet, uthållighet, ärlighet, uppriktighet och vänskap (Gal. 5:16-25).

Församlingens liv bygger på den personliga Kristus-efterföljelsen. Varje medlem är kallad att vara en lärjunge till Jesus och gå i hans fotspår i världen (Matt 16:24).

3. Församlingens uppdrag

Församlingens funktion i världen är att vara ett redskap för Gud och hans frälsningsverk. Detta uppdrag omfattar en rad verksamheter som utgör delar av en helhet.

3.1 Att vara missionerande

Församlingens uppdrag är att göra Jesus Kristus känd och mottagen som Herre och Frälsare (Matt 28:18-20). I den helige Andens kraft bär församlingen därför på olika sätt vittnesbörd om Faderns frälsningsverk genom sin Son. Församlingen vill hjälpa människor att omvända sig och genom dopet bli en del av Guds folks gemenskap, som bekänner och tillber den treenige Guden. Överallt där denna sanna tillbedjan inte finns existerar utmaningen till evangelisation och mission. Missionsfält finns alltså både mycket nära och på annat håll.

Till församlingens väsen hör att vara sänd och att sända ut. All mission skall därför vara förankrad i församlingen och innebära att församlingar planteras och byggs. All mission syftar till att förverkliga Guds vilja på jorden.

Utifrån den gudomliga sändningsprocessen i världen innebär mission i praktiken att gå över gränser – geografiska, kulturella, sociala och religiösa – för att i nya sammanhang ge vidare vittnesbördet om Jesus Kristus bland dem som inte tror (Rom 10:13ff). Vittnesbörd och diakoni är olika aspekter av missionsuppdraget som hör samman och kompletterar varandra.

Församlingen vill motivera och skapa förutsättningar för ett personligt missionsengagemang bland sina medlemmar. Det kan exempelvis gälla förbön, ekonomiskt och praktiskt stöd samt missionärstjänst nationellt eller internationellt.

3.2 Att arbeta diakonalt

Med respekt för varje enskild människa – oavsett ras, position, sexuell läggning, religion eller politisk åsikt – är det församlingens och den kristnes ansvar att genom barmhärtighet och solidaritet möta människan och hennes utsatthet. Denna diakonala

grundhållning har sin främsta förebild i Jesus Kristus. Han både undervisar om och visar medmänsklig omsorg (Matt 25:31-46, Joh. 13:12-15).

Utifrån vårt lokala behov och församlingens förutsättningar uttrycks också diakonin genom en planerad och strukturerad verksamhet.

Det diakonala arbetet kännetecknas framförallt av barmhärtighetens och solidaritetens gärningar men diakonin är till sin karaktär också självavärdande och pedagogisk. Diakoni är inte enbart omsorg uttryckt i möten människor emellan. Den är också en profetisk röst i ett enträget arbete för mänskliga rättigheter, fred och försoning, jämställdhet, demokrati och hushållning av jordens resurser.

3.3 Att föregripa Guds framtid

Församlingen är inte likställd med Guds rike. Med Kristus har Guds rike redan kommit, även om dess fullkomning sker vid hans återkomst. Guds makt upprättas dock redan nu i dem som förts in i Sonens rike (Kol 1:13). Församlingen kan då bli ett vittnesbörd om och ett redskap för Guds rike, när lärjungarna följer Guds vilja. Denna tanke på församlingen som en föräning av Guds rike anger alltså hennes tjänst i världen. Allt liv i församlingen ska föras in under Guds vilja.

Församlingens längtan efter Jesu återkomst skall prägla hennes närvaro i världen. Hon bär hopp om nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor (2 Petr 3:11-13) och hon bär Anden som en försäkran om frälsningens fullbordning (Ef 1:24). Detta levande hopp kommer till uttryck på olika sätt, till exempel i undervisning och förkunnelse, i tecken och under, i kamp för rätt och rättvisa, i solidaritet med små och svaga, i trohet mot Gudsrikets etik och i en glädjefylld väntan på Kristus.

3.4 Att verka för församlingens enhet

Församlingens enhet är grundad i den evige Gudens enhet (Ef 4:1-6) och i Kristi kors (Ef 2:11-17). Eftersom Gud är en, bör också hans folk vara enat (Joh 17:21-22). Enheten är också förankrad i Jesu frälsningsverk. De synder som skiljer människor är försonade. Splittring mellan lärjungar är därför ett hån mot Jesu gärning på korset.

Enhet är inte detsamma som likformighet. Det finns istället en mångfald i enheten, genom skillnader i tjänster (1 Kor 12:4-6), men också i åsikter av mindre betydelse (Rom 14). Även trons formuleringar och formerna för gudstjänstlivet kan skifta. Enheten har bara sin gräns där väsentliga delar av biblisk och historisk tro står på spel (Gal 1:6-12). Enheten kan inte skapas av människor, men det är vårt ansvar att bevara och gestalta den grundläggande enhet som Anden givit. Det skall enligt den apostoliska uppmaningen ske med ivrig ansträngning (Ef 4:3).

4. Församlingens kraftkällor

För att fullgöra sin kallelse brukar församlingen de nådemedel och andliga resurser som står till hennes förfogande.

4.1 Guds ord

Gud har tagit initiativet att uppenbara sig för människan (Hebr 1:1f). Församlingens kännedom om den personlige Guden kommer genom Bibeln. Kristus, Det inkarnerade Ordet, är känd hos oss genom det skrivna Ordet (Joh 1:1-3, 14). Bibelns auktoritet uppstår ur det faktum att den förmedlar Guds uppenbarelse i Kristus. Kristus själv har bekräftat Bibelns auktoritet. Tro på Bibeln är därför ett tecken på lydnad mot Kristus. Församlingen närmar sig Bibeln i trons Ande. Frälsningens liv är alltid beroende av ett svar på evangeliet.

Guds auktoritativa uppenbarelse i Bibeln är inspirerad av den helige Ande (2 Tim 3:16-17). Mänskliga författares ord är samtidigt Guds Ords. Bibeln är Guds skapelse utan fel i allt som den påstår och enda ofelbara rättesnöre för tro och liv. Den är yttersta norm, överordnad traditionen, förnuftet och erfarenheten, i alla frågor som gäller tro och liv. Bibeln är därför församlingens grund.

Bibeln leder rätt i sin undervisning (Ps 119:105). Tolkad i sitt historiska sammanhang, i enlighet med sitt syfte och under Andens upplysning är Bibeln trovärdig i allt som den lär. Ingen mänsklig tolkning av Bibeln kan däremot gälla som ofelbar. Förståelse av Bibeln skapas främst genom församlingens lydnad av Guds Ord.

4.2 Dopet

Dopet är en gåva, en del av evangeliet och en av de heliga handlingar som församlingen utför på Herrens befallning och som människan får ta emot i tro (Matt 28:19-20). Därför intar det en central plats i såväl förkunnelse som praxis.

Dopet hör samman med Kristi frälsningsgärning, hans liv, död och uppståndelse (Rom 6:3-11). Det är en försäkran om att vi genom tron på Jesus är delaktiga i försoningens nåd och uppståndelsens kraft till ett nytt liv. Dopet är människans svar på Guds kallelse till omvändelse och ett nytt liv (Apg 2:38). I dopet förenas människan med Jesus Kristus i hans död och uppståndelse. I

dopet bekänner människan Jesus som Herre och där möter Herren människan med sin förlåtelse och nåd (1 Petr 3:21-22). Dopet uttrycker därför en djup gemenskap med Kristus (Gal 3:26-29).

Församlingen praktiserar dop genom nedsänkning efter personlig bekännelse om tro på Jesus Kristus.

4.3 Nattvarden

Vi firar nattvard på Jesu egen uppmaning: "Gör detta till minne av mig" (Luk 22:19). Nattvarden påminner oss om Jesu Kristi försoningsoffer för vår skull. Den uttrycker vår delaktighet i Jesus Kristus och försäkrar att vi genom tron på honom har syndernas förlåtelse, gemenskap och hopp. Precis som brödet och viner blir ett med våra kroppar, är vi ett med Kristus. Precis som församlingen i nattvarden tar del av samma bröd, är vi som församlingsgemenskap en kropp tack vare Jesus Kristus. (1 Kor 10:16-17). Vi kommer till Herrens bord för att det andliga livet skall förnyas och gemenskapen fördjupas och hoppet proklamerar (Apg 2:46).

Till nattvarden inbjuds alla som tillhör Jesus Kristus och vill leva i gemenskap med honom. Nattvarden är en allvarlig och helig handling. Var och en måste pröva sig själv innan han dricker bägaren, medveten om att den heliga måltiden är en påminnelse om vad Jesus har gjort i sitt försoningsverk på korset. (1 Kor 11:27-29). Deltagande i nattvarden måste föregås av en insikt om sin egen svaghet och om behovet av förlåtelse för sina synder.

4.4 Den heliga Andens verk och gåvor

Utan den heliga Anden är Gud avlägsen, stannar Kristus i det förflutna, blir evangeliet tomma ord, är församlingen bara en organisation, mission propaganda, gudstjänst en gruppterapi och lärjunga liv en slavmoral. Men i Andens vind har kosmos uppstått (1 Mos 1:2) och genom sin Ande förnyar Gud ständigt skapelsen och är nära oss (Ps 104:30). Genom samma heliga Ande är den uppståndne Kristus hos oss i dag (Joh 14:16-20), är evangeliet en kraft till frälsning (Rom 1:16), återspeglar församlingen gemenskapen inom Gud själv (Joh 17:21-23), är mission ett hoppfullt tecken i världen (Apg 2:6), är gudstjänst både åminnelse och föregripande (1 Kor 11:26) och kristet lärjungaskap ett liv i ljuvlig frihet (2 Kor 3:17).

Anden upplyser oss om kunskapen om Gud, främst genom att ge vittnesbördet om Kristus till världen (Joh 15:26). Andens verk är helt beroende av Kristi upphöjelse, varigenom Anden kan ge oss resultatet av Kristi död och uppståndelse (Apg 2:33). Den helige Ande får därför aldrig skiljas från Kristus. Därmed är Anden verksam i hela tillägnelsen av frälsningen (1 Kor 12:3, 13) och i helgelsen (Gal 5:22-26). Alla kristna har på detta sätt fått Andens gåva genom att tillhöra Kristus. Det finns också en utrustning genom Anden bestående av olika gåvor. Sammanhanget för dessa gåvor är församlingen, som är Andens område.

Andens tjänst i gudomen är att ständigt ge människan en erfarenhet av nåd. En karismatisk erfarenhet är således en erfarenhet av den helige Ande. Det är ett medvetet möte med den kärlekens Gud som är här och nu (Rom 5:5). Personliga erfarenheter av Anden ger bland annat ny glädje, ny kraft i tjänsten, frimodighet i bön och tillbedjan, styrka i frestelser och öppenhet för manifestationer av Guds helande och befriande nåd.

Församlingens liv som *Andens tempel* är möjligt, därför att de kristna som utgör detta tempel är omslutna och uppfyllda av Anden som helgar dem (1 Petr 2:5, 1 Kor 3:16f). Församlingens kallelse att vara *Guds folk* i världen förverkligas genom att Anden leder sitt folk och utrustar och sänder de troende till olika uppdrag (1 Petr 2:10f, Apg 1:5-8). Församlingens synliga strukturering som *Kristi kropp* sker i och genom Anden. Herren ger olika sorters gåvor åt alla kristna till enhet i mångfald och till uppbyggelse av församlingen, så att den växer både internt och externt (1 Kor 12, Rom 12:4-8). Därför strävar vi efter att mångfalden i uttryck av Andens gärningar ska finnas i gudstjänst, vittnesbörd och diakoni.

4.5 Själavård och bikt – försoningens kraft

Själavård är ett uttryck för omsorg om en annan människa. Själavård kan innebära både andlig, själslig omvårdnad, undervisning eller vägledning. En själavårdares primära uppgift är att hjälpa den enskilde att hitta sina egna resurser och att själv upptäcka lösningar. Själavård handlar om att hjälpa en människa till att bli upprättad i sin relation till Gud, till sig själv och till andra människor. I Kol 1:28 beskrivs själavårdens yttersta mål: "Honom förkunna vi genom att vägleda alla människor och undervisa dem alla med vishet för att kunna föra fram alla som fullvuxna i Kristus".

Bikt är att inför en själavårdare/pastor i avskildhet bekänna synd som man har begått och att genom honom/henne få tillsägelse om Guds förlåtelse. Biblisk grund för denna praktik finns bland annat i Jesu ord till lärjungarna: "Om ni förlåter någon hans synder, så är de förlåtna" (Joh 20:22-23) och i den apostoliska uppmaningen att bekänna synderna för varandra (Jak 5:15-16). Bikten har två moment: bekännelse och avlösning.

Vilken förtroendevärd kristen som helst kan ta emot bekännelse, avlösning eller utöva själavård, men det är viktigt att veta, att en person som inte är avskild till församlingstjänst inte har tystnadsplikt. Men ur etisk synpunkt omfattas alla som är mottagare av bekännelsen eller utövar själavård naturligtvis av tystnadsplikt.

5. Församlingstillhörighet

Medlemskapet i församlingen har sin grund i en personlig tro på Jesus Kristus som Herre och Frälsare samt dop i Faderns, Sonens och den heliga Andens namn. Medlemskapets mening är ett liv i Kristi efterföljd och en överlåtelse till församlingens gemenskap och uppdrag i världen. I Korskyrkan finns det beskrivet i dokumentet Värderingar. (Se bilaga!)

5.1 Medlemskapsärenden

Församlingsledarna har huvudansvaret för ärenden kring medlemskap. Den som önskar bli medlem i församlingen anmäler detta till pastor eller annan församlingsledare. Församlingsledningen eller den som församlingsledningen delegerar det till beslutar om nya medlemmar och dessa kan hälsas välkomna i församlingsmöte/gudstjänst.

5.2 Vägen till medlemskap

Vägen till medlemskap kan se olika ut, vissa kommer direkt till tro eller via Alpha, konfirmation och dop, medan andra kommer och växer in i gemenskapen via gudstjänster, gemenskap och cellgrupper. För vissa går detta beslut automatiskt med lite fundering medan andra behöver lång tid på sig för att vilja bli medlem.

Det viktiga är att alla får en så lika grund som möjligt. Församlingen erbjuder dels en Intro kurs, dels ytterligare samtalstillfällen då församlingsordningen, församlingens historia, värderingar, målsättningar och arbetsätt presenteras. Samtal sker också kring hur man som ny medlem kan bli delaktig i församlingens arbete med cellgrupper, tjänargrupper, mission, evangelisation mm samt hur man kan bli en fungerande lem i församlingens kropp.

En ny medlem behöver alltså finnas med på dessa samtalstillfällen före eller i nära anslutning till sin ingång i församlingen.

5.3 Medlemsomsorg

Församlingsledarna har ett särskilt ansvar för att omsorgen om församlingens medlemmar fungerar. Men denna omsorg förutsätter alla medlemmars ömsesidiga tjänst och ansvar för varandra (Ef 4:16, Hebr 12:15). Församlingsledare och personal skall aktivt hålla kontakt med de olika berörda råden och följa upp omsorgen så att den inte eftersätts, särskilt för dem som av en eller annan anledning inte deltar i gudstjänst- och vardagsgemenskap i församlingen.

Medlemskap i församlingen fördjupas genom att man ger och tar emot praktisk hjälp att växa och mogna som människa och lärjunge. Det är särskilt viktigt att uppmärksamma och möta de mänskliga behov som uppstår vid kriser, ohälsa, arbetsbelastning, ensamhet och förändringar av olika slag.

Omsorg om varandra innefattar också etisk och moralisk vägledning utifrån Guds ord. När någon medlem medvetet i synd eller förkunnar falsk lära har församlingen ett ansvar att ge personlig vägledning som syftar till omvändelse och upprättelse. Ordningen som anges i Matt 18:15-18 är ett grundmönster för hur processen kan gå till för att »vinna» tillbaka den som lever orätt eller förkunnar andra frälsningsvägar.

Grundprincipen för alla former av omsorg om medlemmarna i församlingen är sanning och kärlek i förening.

Medlemskapet kan upphöra på egen begäran, begäran av flyttningsintyg/dopintyg, bli avförd eller genom uteslutning.

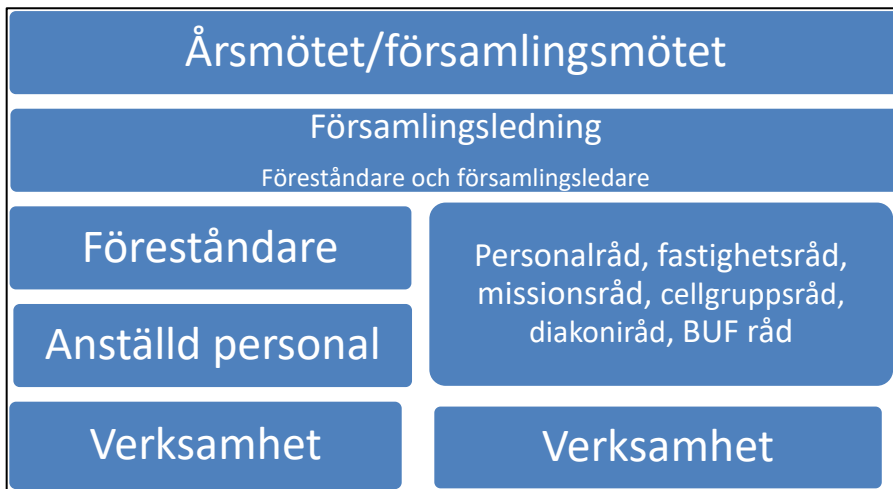
Medlemsmatrikeln revideras fortlöpande. (Avförd/återupptagen)

6. Församlingens organisation

6.1 Organisationsmodell: förening

Korskyrkan har som organisationsform valt en modifierad form av föreningsmodellen inom svensk tradition. Det innebär att församlingen som juridisk person är en ideell förening i samhället och att den gängse föreningsstrukturen har kompletterats med tjänster och organ som svarar mot församlingens identitet som Kristi kropp. Allas fulla delaktighet i beslut och ansvar eftersträvas.

6.2 Organisationsstruktur

Kommentarer till skiss:

Årsmötet beslutar om övergripande frågor, församlingens inriktning, utser församlingsledning, ekonomiska målsättningar, samt kallar medarbetare.

Församlingsledning förbereder långsiktiga planer, ekonomisk målsättning, överser verksamheten och ansvarar inför församlingen.

Föreståndaren har delegerat ansvar under församlingsledningen, verkställer församlingsledningens beslut, leder den regelbundna verksamheten samt leder personalen.

Medarbetare arbetar i team med föreståndare och planerar och genomför verksamhet, har ansvar för sina speciella områden.

Assisterande råd som står under församlingsledningen för att kunna underlätta och avlasta genom spetskompetens på specifika frågor (missionsråd, fastighetsråd, cellgruppsråd, personalråd, barn och familjeråd, omsorgsråd.....). Råden har regelbunden kontakt med församlingsledningen.

Verksamheter där församlingens vilja blir verkstad

6.3 Ledarskap

Jesus Kristus är församlingens ende Herre. Varje form av mänsklig ledning och beslutsfattande skall ytterst vara ett uttryck för Kristi herravälde och bedömas utifrån detta. Därför är tjänandet och kärleken de grundläggande principerna för allt ledarskap i församlingen. Det är i kärleken, tjänandet, det personliga föredömet och troheten mot Guds ord som varje ledarskap i församlingen hämtar sin auktoritet.

Sammansättningen av ledarskapet i församlingen ska i möjligaste mån avspegla församlingens sammansättning, liv och uppdrag. Ledarskapets strukturering framgår av organisationsbilden ovan. Här beskrivs de olika kategorierna av ledarskap inom församlingen.

• Föreståndare

En av pastoren eller församlingsledarna utses till föreståndare. Föreståndaren har till uppgift att samordna ledningen i församlingen, att upprätthålla styrfarten, utveckla ledarskapet i församlingen och tillsammans med övriga församlingsledare utveckla församlingen (1 Tim 3:1-7). Föreståndaren är väl förtrogen med församlingens bakgrund, struktur och mål. Föreståndaren kan också utgöras av ett kollegium.

• Församlingsledningen

Församlingsledningen skall tillsammans med föreståndaren planera och leda församlingens arbete. Församlingsledningen har det yttersta ansvaret för församlingen, dess verksamhet, ekonomi och framtid och har arbetsgivaransvar för församlingens anställda. Församlingsledningen arbetar primärt med övergripande frågor, utveckling och målsättning. Ordföranden sammankallar och leder församlingsledningens arbete.

Enskilda frågor delegeras till råd/ledningsgrupper och arbetsgrupper.

Församlingsledningen arbetar bland annat med:

Ledning av församlingen, samordning, förberedelse av församlingsmöten, församlingsvård, församlingens identitet, liv och uppdrag, att föreslå föreståndare som församlingsmötet sedan beslutar om, fastigheten och ekonomiskuppföljning.

Församlingsledningen beslutar bland annat om:

Löpande verksamhet, fortbildning och utbildning av ledare, anställningsfrågor samt delegering av anställningsfrågor, tillsättande av ledare i råd och arbetsgrupper. Mindre projekt och satsningar, katastrofhjälp och krishantering.

• *Pastor och Församlingsledare*

Pastor och andra församlingsledare som församlingsmötet bekräftar är församlingens andliga ledare och främsta företrädare, med uppgift att leda och utveckla församlingen. En församlingsledare väljs utifrån karaktär, andlig mognad och kompetens samt att personen i fråga står i ett väl fungerade ledarskap. För sitt uppdrag är de avskilda genom handpåläggning och bön. Deras ledarskap uttrycker tillsynsfunktionen över församlingens helhet i gudstjänst, gemenskap och omvärld på olika sätt. Detta pastorala ledarskap är Kristi tjänare i församling och samhälle med uppgift att samla och bygga upp Kristi kropp, förkunna Ordet, förvalta sakramenten, utöva själavård och leda församlingens liv i gudstjänst och mission (Apg 20:28, 1 Petr 5:2-3). I samband med avskiljningen avger församlingsledarna löfte om tystnadsplikt för det som anförtros under bikt och i enskild själavård.

• *Församlingsmötet*

Årsmötet och församlingsmötet är församlingens samtalsforum och högsta beslutande organ. Det uttrycker allas möjlighet till inflytande och medansvar i ordnade former (1 Kor 14, Apg 15). Församlingen söker vägar att fördjupa denna delaktighet, så att församlingsmötet är något mer än gängse föreningsdemokrati. Det är att praktisera ett öppet samtal där målet är - med Bibelns ord - att »komma överens». Vår övertygelse är att Guds Ande är närvarande »i, med och under» ett församlingsmöte och på så sätt leder församlingen.

Församlingsmötet beslutar om:

Långsiktiga verksamhetsmål, kallar pastor, föreståndare, församlingsledare. Större satsningar, omfattande avtal, större ekonomiska inköp, tillsätter kassör, firmatecknare och revisorer. Inköp av fastigheter.

7. Ändring i församlingsordningen

Ändring av församlingsordningen hanteras i enlighet med Korskyrkans stadgar på församlingsmöte.

Församlingsordningen antagen av församlingen vid årsmötet 2015 och vid församlingsmöte 20150315

Utvärderas och revideras senast årsmötet 2020